

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน โลกแก่นี้ไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่เลย ด้วยเหตุนี้ ลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันกับโลกเก่า ถ้าลูกลืมนัดชำระถึงพ่อ ก็จะมี ประสบการณ์ของการถูกลงโทษ
- คำถาม:** เหตุใดลูกไม่เชื่อฟังคำแนะนำสั่งสอนหลักของพ่อ ? คำแนะนำนั้นคืออะไร?
- คำตอบ:** คำแนะนำของพ่อคือ: อย่าได้ยอมรับการรับใช้ส่วนตัวจากใคร เพราะลูกเองเป็นผู้รับใช้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากจิตสำนึกที่เป็นร่าง ลูกบางคนจึงไม่เชื่อฟังคำแนะนำที่พ่อให้ บาบาวพูดว่า: ถ้าลูกยอมรับความสุขนั้น ที่นี้ ความสุขของลูกที่นั่นก็จะลดลง ลูกๆ มากมายพูดว่าลูกต้องการที่จะเป็นอิสระ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ลูกทุกคนขึ้นอยู่กับพ่อ
- เพลง:** ขอให้การคำนวณของหัวใจของฉันไม่ขาดตอน

โอม ซานติ พระเจ้าชีวาพูดกับซาลีแกรมของท่าน มนุษย์ทั้งหมดรู้จักชีวาและซาลีแกรม ทั้งที่พบบาและลูก ๆ ซาลีแกรมของท่านนั้นปราศจากตัวตน ลูกไม่ได้พูดอีกต่อไปแล้วว่าพระเจ้ากฤษณะพูด มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นและแล้วพระเจ้าชีวาพูดกับใคร? พูดกับลูก ๆ ทางจิตวิญญาณ พ่อได้อธิบายแล้วว่าขณะนี้ลูก ๆ ต้องมีการเชื่อมโยงกับพ่อนั้นเท่านั้น เพราะที่พบบาเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์, มหาสมุทรแห่งความรู้ และผู้เดียวที่ให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก ท่านคือผู้เดียวที่ลูกต้องจดจำบรรพมา คือ พาหนะที่มีโชคที่สุดของท่าน ท่านให้มรดกแก่ลูกผ่านพาหนะนี้ ไม่ใช่บรรพมาผู้ที่ให้มรดกของลูกแก่ลูก ท่านเองก็รับมรดกเช่นกัน ดังนั้น ลูกแต่ละคนต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ยกตัวอย่างเช่น ถ้ามีความยากลำบากกับพาหนะหรือด้วยเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่งลูกไม่ได้รับมูร์ลีของลูก ความใส่ใจของลูก ๆ ก็จะถูกไปที่ที่พบบา ท่านไม่เคยล้มป่วย ลูก ๆ นั้นได้รับความรู้อย่างมาก ลูกสามารถที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกบางคนอธิบายอย่างมากมายที่นิทรรศการ ลูก ๆ มีความรู้ทั้งหมดนี้ ความรู้ที่แสดงไว้ในภาพนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกแต่ละคน ไม่ควรมีสิ่งใดที่จะมาหยุดยั้งลูก ถ้าไม่มีไประชณีย์หรือมีการประท้วง แล้วลูกจะทำอะไร? ถึงอย่างไรลูกก็มีความรู้ ลูกต้องอธิบายว่ายุคทองเคยคงอยู่ และเวลานี้เป็นยุคเหล็กโลกเก่า ในเพลงเช่นกันลูกร้องว่าโลกแก่นี้ไม่มีสิ่งใดหลงเหลืออยู่ ห้ามปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับโลกนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะประสบกับการลงโทษถูกลงโทษ ด้วยการมีการชำระถึงพ่อ การถูกลงโทษของลูกก็สามารถจะลดลงไป ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่การชำระถึงพ่อของลูกนั้นขาดตอนลง ที่ลูกจะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษและลูกก็กลับไปสู่โลกเก่า มีหลายคนที่เป็นเช่นนั้นที่จากไป พวกเขาไม่แม้กระทั่งจดจำพ่อ หัวใจของพวกเขายังคงผูกพันอยู่กับโลกเก่า โลกปัจจุบันนี้เลวร้ายมาก ถ้าลูกให้หัวใจของลูกแก่ใครบางคน ลูกก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างมาก ลูก ๆ ต้องรับฟังความรู้นี้ ลูกต้องไม่รับฟังเพลงของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ขณะนี้ ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เป็นขณะนี้ในยุคบรรจบพบกันที่ลูกได้รับความรู้จากพ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อท่านให้ความรู้แก่มนุษย์พวกเขาได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เพียงผู้เดียวนั้นเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ และแล้วลูกต้องทำตามคำแนะนำและหนทางของท่าน มายาไม่ได้ทิ้งใครไว้ตามลำพัง เป็นเพราะลูกนั้นมีสำนึกที่เป็นร่างที่ลูกทำความผิดไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง ลูกบางคนได้รับอิทธิพลจากตัณหาราคะครั้งหนึ่งและบางคนก็ได้รับอิทธิพลจากความโกรธ มีพายุมากมายในจิตใจ เนื่องจากลูกตกหลุมรักใครบางคนลูกจึงต้องการทำสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น ลูกต้องไม่ปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับร่างกายของใคร พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณแล้วสำนึกของร่างกายทั้งหมดของลูกจะจบสิ้นลง ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะไม่เชื่อฟังคำแนะนำของพ่อ มีการสูญเสียอย่างมากเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้นสิ่งรวมทั้งร่างของลูก เพียงแค่จดจำพ่อและบ้าน พ่ออธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ: ในขณะที่มีการกระทำผ่านร่างของลูก จงจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการเผาไหม้ หนทางนี้ง่ายมาก บาบารู้ด้วยเช่นกันว่าลูกเฝ้าแต่ทำความผิดอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตามไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกติดกับอยู่กับความผิดของลูกอยู่เรื่อยๆ ถ้าลูกทำความผิดลูกก็ต้องไม่ทำซ้ำสิ่งนั้นถึงหูของตนเองและบอกกับตนเองว่า: ฉันจะไม่ทำความผิดนี้อีกครั้ง ลูกต้องทำความเพียรพยายาม ถ้าลูกทำความผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกก็ควรเข้าใจได้ว่าลูกกำลังจะสร้างการสูญเสียอย่างมากให้กับตนเอง เป็นเพราะความผิดของลูกที่ลูกไปถึงสภาพของความตกต่ำ เวลานี้ลูกกลายเป็นอะไรหลังจากที่ได้ลงบันไดที่สูงเช่นนั้น? ก่อนหน้านั้นลูกไม่มีความรู้นี้ เวลานี้ลูกทั้งหมดได้กลายเป็นผู้ที่มีปัญญาด้วยความรู้นี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองมากเท่าที่จะเป็นไปได้ ปิดปากของลูก! ผู้ที่มีปัญญาด้วยความรู้จะไม่มีวันผูกพันหัวใจของเขากับโลกเก่า สติปัญญา

ของพวกเขาก็จะรู้ว่าพวกเขาต้องการที่จะนำมาซึ่งการทำลายล้างอาณาจักรของราวัน ร่างกายนี้เก่าและเป็นของชุมชนของราวัน ทำไมเราต้องจดจำชุมชนของราวัน ? เราควรที่จะจดจำราม (พระเจ้า) ผู้เดียวเท่านั้น พวกเราต้องกลายเป็นผู้ที่อยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อพ่ออย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: ฝ่าแแต่จดจำพ่อแล้วบาปทั้งหมดของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกต้องอยู่อย่างซื่อสัตย์อย่างแท้จริงต่อพ่อ สิ่งนี้หมายถึงการอยู่อย่างซื่อสัตย์อย่างแท้จริงกับ พระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าเท่านั้นและสวดมนต์ภาวนา: พระเจ้าได้โปรดมาและให้มรดกแห่งความสงบและความสุขแก่พวกเรา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็ส่งเวตนเอง ที่นี้ไม่มีเรื่องของการส่งเวตนเอง เราตายในขณะที่มีชีวิต นั่นคือพวกเราได้ส่งเวตนเองต่อพระเจ้า เราต้องเป็นของพ่อตราบเท่าที่เรามีชีวิตเพราะพวกเราต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเราจากท่าน พวกเราต้องทำตามคำแนะนำของท่าน การส่งเวตนเองในขณะที่มีชีวิตนั้นในความเป็นจริงแล้วหมายถึงเวลานี้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้ฆ่าตัวตาย ฯลฯ ที่นี้ไม่มีเรื่องของการฆ่าตัวตาย พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อ เลิกมีสำนึกที่เป็นร่าง ไม่ว่าลูกจะนั่งหรือเดิน ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อ ยังไม่มีใครสอบผ่าน 100% ลูกทั้งหมดฝ่าแแต่แกว่งไกวขึ้น ๆ ลง ๆ ถ้าลูกไม่ได้รับการเตือนเกี่ยวกับความผิดที่ลูกทำแล้วลูกจะหยุดการทำความผิดเหล่านั้นได้อย่างไร ? มายาไม่ปล่อยใครไว้ตามลำพัง หลายคู่มือพูดว่า: บาบาวพวกเรานั้นได้พ่ายแพ้ต่อมายา พวกเรากำลังทำความเพียรพยายาม แต่พวกเรานั้นก็ไม่รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น พวกเราไม่รู้ว่าพวกเราได้ทำความผิดที่รุนแรงเช่นนั้นได้อย่างไร พวกเขาเข้าใจว่าเนื่องจากความผิดนี้ ชื่อของพวกเราจะถูกประณามในสกุลบราห์มิน พวกเขากลุกมายาจุใจอย่างรุนแรงมากที่พวกเขาไม่สามารถเข้าใจแม้กระทั่งสิ่งนี้ เมื่อพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง ก็เหมือนราวกับว่าพวกเขาไม่รู้คิดด้วยเช่นกัน เมื่อมีความไม่รู้คิดก็มีการประณามด้วยเช่นกัน และแล้วมรดกของพวกเขาก็ลดลง มีผู้คนมากมายที่ทำความผิดเช่นนั้น มายาตอบตีพวกเขาอย่างหนักมากที่พวกเขาพ่ายแพ้ และแล้วในความโกรธของพวกเขา พวกเขาก็ตีหรือตีผู้อื่นด้วยรองเท้าของเขา และแล้วพวกเขาก็สำนึกผิดและเสียใจในภายหลัง บาบาวพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากมาย ลูกก่อให้เกิดความเสียหายกับตนเองและผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกมีการสูญเสียอย่างมาก มีลางร้ายของราหู พ่อพูดว่า: ถ้าขณะนี้ลูกให้ทานกิเลสของลูก ลูกก็จะสามารถกำจัดลางร้ายเหล่านั้นได้ เมื่อมีลางร้ายของราหูแล้ว มันก็จะใช้เวลา เป็นสิ่งที่ยากที่จะปีนบันไดขึ้นไปเมื่อลูกได้ลงมา เมื่อผู้คนมีนิสัยของการดื่มเหล้า พวกเขาก็พบว่ามันเป็นเรื่องที่ยากมากที่จะเลิกเหล้า ความผิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกบางคนทำนั้นคือการทำให้อับหน้าของตนเองสกปรก ลูกก็ฝ่าแแต่จดจำร่างกายนั้น และแล้วเมื่อลูกมีลูก ลูกก็ฝ่าแแต่จดจำพวกเขา แล้วลูกจะสามารถให้ความรู้อะไรแก่ใครได้? จะไม่มีใครรับฟังลูก เวลานี้พวกเรากำลังทำความเพียรพยายามที่จะจดจำผู้เดียวเท่านั้นและลิมคนอื่น ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ มายามีพลังมาก ตลอดทั้งวันให้มีความใส่ใจเดียวเท่านั้นเกี่ยวกับการจดจำชีพบบา เวลานี้ละครกำลังจะถึงจุดจบแล้วเราจะต้องกลับบ้าน ร่างของเรจะถูกทำลาย มากเท่าที่ลูกจดจำบาบา ลูกก็จะไม่จดจำใครอื่นและสำนึกที่เป็นร่างของลูกก็จะถูกขจัดออกไปมากตามนั้น จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก ไม่มีลูกคนไหนที่จะปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันกับใครนอกจากพ่อผู้เดียว ไม่เช่นนั้นแล้วบุคคลนั้นก็จะเป็นแต่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกอยู่เรื่อย ๆ ผู้นั้นจะแก้แค้นลูกอย่างแน่นนอน จุดหมายปลายทางของเรานั้นสูงมาก เป็นเรื่องง่ายที่จะพูดเกี่ยวกับสิ่งนี้ จากจำนวนนับแสนมีเพียงน้อยนิดเท่านั้นที่ได้กลายเป็นลูกปิดของลูกประจำ บางคนได้รับทุนการศึกษา ผู้ที่ทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดีจะได้รับสิทธิ์ในทุนการศึกษาอย่างแน่นนอน จงกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและดูว่าลูกทำงานรับใช้มากแค่ไหน ลูกๆหลายคนต้องการที่จะได้รับการปลดปล่อยจากการทำงานและห้องแะอยู่ในงานรับใช้ทางจิตนี้ แต่บาบามองดูสถานการณ์ของแต่ละคน ถ้าลูกอยู่คนเดียวตามลำพังและลูกไม่มีญาติมิตรก็ไม่มีอะไร อย่างไรก็ตาม ท่านพูดว่า: จงทำธุรกิจอื่นๆ ของลูกต่อไป พร้อมกับงานรับใช้นี้ ลูกต้องพบปะผู้คนมากมายในธุรกิจของลูก ที่ลูกสามารถรับใช้พวกเขาได้ ลูกๆได้รับความรู้มากมาย บาบาก็ให้แรงดลใจในการทำงานรับใช้อย่างมากมายที่จะต้องดำเนินการผ่านลูกๆ ท่านแม้กระทั่งเข้ามาในลูกบางคนและทำงานรับใช้ ท่านต้องทำงานรับใช้ ผู้ที่มีความรับผิดชอบจะนอนหลับได้อย่างไร? ชีพบบาเป็นตะเกียงที่ส่องแสงอย่างสม่ำเสมอ บาบาวพูดว่า: พ่อทำงานรับใช้ทั้งวันทั้งคืน ถ้าร่างกายนั้นเหนื่อยล้าแล้วดวงวิญญาณจะสามารถทำอะไรได้ ? ร่างกายไม่สามารถทำงานได้มากพอ พ่อฉันไม่รู้เหนื่อย ท่านคือตะเกียงที่ส่องแสงซึ่งปลุกทุกคนในโลก บทบาทของท่านนั้นมหัศจรรย์ มีเพียงลูกๆ น้อยนิดเท่านั้นที่รู้จักท่าน พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ถ้าลูกไม่เชื่อฟังท่านก็จะมีประสบการณ์ของการลงโทษจากดารามราช แนวทางหลักประการหนึ่งของบาบาก็คือ: ห้ามยอมรับงานรับใช้ส่วนตัวจากผู้ใด อย่างไรก็ตามเนื่องจากลูกมีสำนึกที่เป็นร่างลูกจึงไม่เชื่อฟังคำแนะนำของบาบา บาบาวพูดว่า: ลูกเองเป็นผู้รับใช้ ถ้าลูกยอมรับความสุขนั้นที่นี้ ความสุขของลูกที่นั้นก็จะลดลงไป ถ้าลูกสร้างนิสัยนั้นลูกก็จะไม่สามารถทำโดยที่ไม่มีคนรับใช้ได้ ผู้คนมากมายพูดว่า: ฉันต้องการที่จะอยู่อย่างเป็นอิสระไม่พึ่งพิงใคร อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: เป็นเรื่องดีที่จะอยู่อย่างเป็นอิสระไม่พึ่งพิงใคร ลูกทั้งหมดต้องพึ่งพิงอยู่กับบาบา เป็นไปด้วยการเพียรพยายามที่จะเป็นอิสระไม่พึ่งพิงใครที่ลูกนั้นสอบตก ลูกทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับชีพบบา ทั้งโลกขึ้นอยู่กับท่านและเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้

โปรดมา! ลูกได้รับความสงบและความสุขจากท่าน แต่ผู้คนไม่ได้เข้าใจ ลูกต้องผ่านไปตามหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อแม่เมื่อกลางคืนกำลังจะสิ้นสุดลง ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้กระทั่งวินาทีเดียวเมื่อท่านมา พ่อพูดว่า: พ่อ รู้จักละครนี้ ไม่มีใครรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครนี้ ในยุคของความรู้นี้จะหายไป เวลานี้ลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ สิ่งอื่น ๆ ทั้งหมดเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา พ่อ กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ขณะนี้ท่านกำลังให้ความรู้แก่พวกเรา ลูก ๆ ควรมีความซาบซึ้งที่ดีมาก อย่างไรก็ตามลูกก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่ากำลังมีการก่อตั้งอาณาจักรขึ้น บางคนเพียงแค่ออกไปเป็นปวงประชาราษฎร์หรือแม่บ้านและคนรับใช้ พวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่ความรู้เล็กน้อย! เป็นความมหัศจรรย์ ความรู้ที่เข้าใจได้อย่างง่ายดายมาจากรวงจรของ 84 ชาติเกิดของเราที่กำลังจะจบสิ้นลงแล้วเวลานี้ ลูกจะต้องกลับไปยังบ้านของลูกในไม่ช้า พวกเราคือนักแสดงหลักในละครนี้ และแล้วเราจึงรู้จักทั้งละคร พวกเราเล่นบทบาทนักแสดงเอกหญิงและชายตลอดทั้งละคร สิ่งนี้ง่ายดายมาก แต่ถ้าไม่อยู่ในโชคของลูก ลูกจะทำความเพียรพยายามอะไร? สิ่งนี้ขึ้นเรื่อย ๆ ในการศึกษา ลูกบางคนยังคงสอบตก นี่ก็คือโรงเรียนที่ใหญ่โตเช่นนั้น อาณาจักรต้องมีการก่อตั้งขึ้นมา เท่าที่ลูกแต่ละคนศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไร ลูกแต่ละคนก็สามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองว่าลูกจะได้รับสถานภาพใด มีลูก ๆ มากมาย ไม่ใช่ลูกทั้งหมดก็สามารถกลายเป็นทายาท เป็นสิ่งที่ยากที่จะกลับมารับอิสรภาพ พ่อทำให้ลูกเข้าใจทุกสิ่งอย่างง่ายดายมาก เวลานี้การละเล่นนี้กำลังจะจบลงแล้ว ลูกต้องกลับมารับอิสรภาพอย่างสมบูรณ์ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อและแล้วลูกก็จะกลายเป็นนายของโลกลใหม่ที่อิสรภาพอย่างแท้จริง อยู่ใน การจดจำระลึกถึงนานเท่าที่เป็นไปได้ ถ้าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูกแล้วแทนที่จะมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จดจำผู้อื่น ด้วยการผูกพันหัวใจของลูกกับคนอื่น ลูกก็ต้องร้องไห้ ออกมาอย่างมาก พ่อพูดว่า: ปลอบใจให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับโลกเก่านี้ โลกนี้จะต้องถูกทำลาย ไม่มีใครรู้ถึงสิ่งนี้ พวกเขาคิดว่ายุคเหล็กต้องดำเนินต่อไปเป็นเวลาอีกยาวนานมาก พวกเขาอยู่ในการนอนหลับที่ลึก งานรับใช้ที่ลูกทำที่นิทรรศการเป็นวิธีการที่รวดเร็วที่จะสร้างปวงประชา ราชาและราชินี บางคนก็จะปรากฏตัวขึ้นด้วยเช่นกัน มีหลายคนที่ไม่ใส่ใจอย่างมากที่จะทำงานรับใช้ บ้างก็รำรวยและบ้างก็ยากจน ลูกต้องทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเอง ลูกจะได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด เพียงแค่บอกพวกเขาให้จดจำพ่อและมารดา การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก มีเพียงเมื่อพวกเขาเห็นว่าเวลาของการทำลายล้างอยู่ใกล้มากเท่านั้นที่พวกเขาจะรับฟังสิ่งที่ลูกบอกพวกเขา งานรับใช้ของลูกก็จะเพิ่มขึ้นและพวกเขาก็คิดว่า: สิ่งนี้ลูกต้อง ลูกบอกผู้อื่นอยู่เรื่อย ๆ ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น งานรับใช้ที่ลูกทำที่นิทรรศการและงานออกร้านก็จะเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องใช้ความพยายามที่จะหาห้องประชุมที่ดี บอกพวกเขาว่าลูกได้เตรียมที่จะจ่ายค่าเช่าสำหรับหอประชุมนั้น บอกพวกเขาว่า: ชื่อของท่านจะได้รับเกียรติมากยิ่งขึ้น มีหลายคนที่มีหอประชุมเช่นนั้น ด้วยการทำความเพียรพยายาม ลูกสามารถได้รับที่ดินสามตารางฟุต จนกว่าจะถึงตอนนั้นให้จัดนิทรรศการเล็ก ๆ ต่อไป เมื่อลูกเฉลิมฉลองชีพแฉงที่เสียดก็จะกระจายออกไป เขียนว่า: วันชีพแฉงที่ควรจะเป็นวันหยุดราชการ ที่จริงแล้วมีวันเกิดของผู้เดียวนี้เท่านั้นที่ควรได้รับการเฉลิมฉลอง ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แสตมป์ที่แท้จริงนั้นคือแสตมป์ของตรีมูรติ ที่กล่าวว่า: ชัยชนะด้วยสัจจะ นี่เป็นเวลาของการได้มาซึ่งชัยชนะของลูก ลูกต้องการใครบางคนที่ดีที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้กับผู้อื่น คนหลักที่ศูนย์ควรจะให้ ความใส่ใจต่อทุกคน ลูกสามารถที่จะสร้างแสตมป์ของลูกเอง: นี่คือนิทรรศการชีพแฉงดี ผู้คนจะไม่เข้าใจสิ่งใดเลยหากลูกพูดแค่คำว่า“ชีพแฉงดี” เป็นลูกๆที่ต้องทำทุกงาน เมื่อลูกให้ประโยชน์ต่อผู้คนมากมาย ลูกก็จะได้รับสิทธิ์เช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกจะได้รับสิทธิ์ที่ยิ่งใหญ่จากงานรับใช้ที่ลูกทำ มีงานรับใช้มากมายที่ประสบความสำเร็จได้ที่นิทรรศการ ปวงประชาจะต้องถูกสร้างขึ้นมา บาบายังคงมองดูอยู่เรื่อยๆว่าลูกคนไหนที่ให้ความใส่ใจต่องานรับใช้ พวกเขาคือผู้ที่ป็นขึ้นไปบัลลังก์หัวใจของบาบา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บั๊พดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกทำความผิดให้ถึงหูของลูกเองเพื่อที่ลูกจะไม่ทำผิดเหมือนเดิมซ้ำอีกครั้ง ห้ามกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง จงกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในความรู้นี้และอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเอง
2. จงอยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อพ่อผู้เดียวอย่างแท้จริง สักเวตตนเองต่อท่านตราบเท่าที่ลูกยังมีชีวิต ห้ามปล่อยให้หัวใจของลูกผูกพันอยู่กับคนอื่น ห้ามทำอะไรที่สิ้นคิด

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของความรักและอาการแยกจากกันตลอดเวลา
ไม่ว่าคนที่ลูกรักจะรักอะไร มันก็เป็นทีรักของตัวเอง (คนที่รักคนอื่น) นี่คือรูปแบบของความรัก ให้การเคลื่อนไหวการกินการดื่มและการใช้ชีวิตของลูกเป็นเหมือนผู้ที่ลูกรัก ดังนั้นไม่ว่าลูกมีความคิดอะไรหรือมีการกระทำอะไรจงคิดก่อนว่า: พ่อที่เรารักจะเป็นเช่นนี้หรือไม่? กลายเป็นผู้ที่มีความรักอย่างแท้จริง (เหมือนพ่อ) แล้วลูกจะกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอและง่ายดาย เมื่อลูกเปลี่ยนรูปแบบความรักให้เป็นรูปที่เท่าเทียมกันลูกจะได้รับพรของการเป็นอมตะและลูกจะอาการแยกจากกันไปตลอดกาล

คติพจน์: ปล่อยให้ธรรมชาติของลูกง่ายดายและความพยายามเพียรพยายามของลูกจะเต็มไปด้วยความใส่ใจเอาใจใส่

*** โอม ชานติ ***

ด้วยจิตใจที่เต็มไปด้วยพลังของลูก จงทำงานรับใช้ของการให้สะกาศ

เหมือนกับทั้งต้นไม้ที่ถูกหลอมรวมอยู่ในหนึ่งเมล็ด ทำนองเดียวกันขอให้การขยายตัวของทั้งต้นไม้ของลูกถูกหลอมรวมอยู่ในเมล็ดของความคิดต่างๆ ของลูก แล้วหลังจากนั้นความวุ่นวายของความคิดของลูกจะจบสิ้นลง ปัจจุบันนี้ความวุ่นวายทุกรูปแบบกำลังจะเพิ่มขึ้นในโลก ความวุ่นวายการเมือง ความวุ่นวายคุณค่าของสิ่งต่างๆ ความวุ่นวายด้านการเงิน ความวุ่นวายในความทุกข์ทรมานของกรรม ความวุ่นวายในศาสนาต่างๆ การที่จะช่วยให้ตัวเองและทุกคนปลอดภัยจากความวุ่นวายนั้นให้ฝึกฝนที่จะจดจ่อจิตใจและสติปัญญาของลูกและจงเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ของการให้สะกาศด้วยเช่นกัน